

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/282/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316210930
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2316210930.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Západoslovenská vodárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Nábrežie za hydrocentrálou 4, Nitra, IČO: 36 550 949, proti žalovanej: D. E., nar. XX.XX.Y., trvale bytom O. XX, o zaplatenie 225,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 02. mája 2017, č. k. 17C/260/2016-30, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa ruší a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Súd rozsudok po citácii § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a § 28 ods. 3, 5 a 9 zák. č. 442/2002 Z. z. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách a o zmene a doplnení zákona č. 276/2001 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach k 18.02.2004, vecne odôvodnil tým, že z predložených listinných dôkazov súd mal preukázané, že žalovaná využila služby žalobcu, avšak z faktúr nie je zrejmé, či, koľko a kedy žalovaná uhradila žalobcovi časť pohľadávky tak, ako to žalobca uvádza v žalobe. Súd z predložených listinných dôkazov nemal preukázané, v akej výške a kedy žalovaná čiastočne plnila, potom súd nemohol ani preskúmať výšku žalovanej sumy a priznať úroky z omeškania. Nebolo zrejmé, s akou sumou a kedy sa žalovaná dostala do omeškania a uvedené má vplyv na výšku úroku z omeškania. Súd vyhodnocuje skutkový stav z predložených listinných dôkazov. O nároku žalovanej na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom žalovaná bol v konaní plne úspešná, žalovanej však žiadne trovy konania nevznikli, preto jej ich náhradu súd nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) CSP), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. h) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (ustanovenie § 365 ods. 1 písm. f) CSP). Žalobca poukazuje na skutočnosť, že súd vo veci vydal dňa 29.06.2016 platobný rozkaz pod č. k. 17C/206/2016 -12 podľa príslušných ustanovení OSP. Po jeho zrušení však súd nepostupoval v súlade s § 297 CSP čo žalobca považuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Vo vzťahu k § 177 CSP je § 297 CSP špeciálnou úpravou, a preto ho v spotrebiteľských sporoch treba aplikovať. V spotrebiteľských sporoch platí zásada, že na prejednanie sporu musí byť súdom nariadené pojednávanie okrem výnimiek v prípadoch uvedených v § 297 CSP. Znamená to, že ak je kumulatívne splnené, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci (táto podmienka je podľa jeho názoru splnená), skutkové tvrdenia strán nie sú sporné (tiež má za to, že táto podmienka bola splnená, nakoľko žalovaná skutkové tvrdenia nepoprela) a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 eur, potom môže súd rozhodnúť bez pojednávania, ale nie žalobu zamietnuť. Ak však súd mal zato, že uvedené podmienky nie sú splnené, potom mal nariadiť pojednávanie. Platobný rozkaz

mohol súd vydať, ak sa v návrhu uplatňovalo právo, ktoré bolo dostatočne osvedčené a požadované plnenie bolo objektívnym právom dovolené. Tvrdenia uvedené v žalobe neboli do vydania predmetného rozsudku žalovanou spochybnené, čo podľa § 151 ods. 1 CSP znamená, že sa považujú za nesporné. Uplatnené právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývalo zo skutočností tvrdných v žalobe, a teda súd na podklade dôkazov vykonaných v konaní mal dostatočne preukázaný základ a výšku žalovaného nároku. Odôvodnenie rozsudku je podľa názoru žalobcu zmätočné a nepreskúmateľné. Súd uviedol, že mal preukázané, že žalovaný využil služby žalobcu, avšak z faktúr nie je zrejme, či, koľko a kedy žalovaný uhradil žalobcovi časť pohľadávky. V prípade, ak mal súd preukázané, že fakturovaný tovar žalovaná odobrala, tak žaloba je dôvodná a súd ju nemôže zamietnuť. Mohol by prípadne zamietnuť časť zákonných úrokov z omeškania, ak nemal za preukázané, kedy bolo žalovaným čiastočne plnené. Ale ani táto skutočnosť nebola žalovanou spochybnená, čo znamená, že úhrada časti žalovaných faktúr nebola sporná. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

3. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadрила.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

5. Predmetom sporu bolo zaplatenie istiny vo výške 225,16 eura spolu s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 115,36 eura od 05.03.2015 do 07.04.2015, zo sumy 75,36 eura od 08.04.2015 do 05.05.2015, zo sumy 55,36 eura od 06.05.2015 do zaplatenia a s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 169,80 eura od 18.03.2016 do zaplatenia, titulom úhrady za dodávku vody do odberného miesta č. XXXXXXXX na adrese O. XX. Súd prvej inštancie žalobu zamietol pre neunesenie bremena tvrdenia.

6. Žalobca v odvolaní namietal, že pokiaľ neboli splnené podmienky uvedené v § 297 CSP, súd mal nariadiť pojednávanie, tvrdenia žalobcu do vydania rozsudku neboli spochybnené žalovanou a teda súd na podklade dôkazov vykonaných v konaní mal dostatočne preukázaný základ a výšku žalovaného nároku. Ak mal preukázané, že žalovaný fakturovaná tovar odobrala, tak žaloba je dôvodná. Možno uvažovať o prípadnom zamietnutí iba časti zákonných úrokov z omeškania, ak nebolo preukázané, kedy bolo žalovanou čiastočne plnené. Avšak ani táto skutočnosť nebola žalovanou spochybnená.

7. Podľa § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

8. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

9. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu a to povinnosť tvrdiť. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpoklad pre úspech v spore. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Rozsudok v sporovom konaní (v zásade) zodpovedá tomu, čo strany tvrdili a v (zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd má však možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Súd môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), výnimočne môže vykonať dôkaz, ktorý strany nenavrhlí a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená (§ 185 ods. 2 a 3). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Jeho účelom je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne následky nesplnenia povinnosti tvrdiť. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Žalobca má povinnosť uviesť skutkové tvrdenia a predmetom skutkových tvrdení sú právne skutočnosti, teda skutočnosti označené právnou normou v jej hypotéze (v skutkovej podstate). Strana sporu má povinnosť predložiť skutkové tvrdenia pravdivo a úplne a zároveň povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti, čo znamená, že je potrebné uviesť všetko to, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe

hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce.

10. Podľa 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Podľa § 297 CSP, Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

12. Zo žaloby je zrejmé, že žalobca si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 225,16 eura spolu s úrokom z omeškania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril zmluvu č. 2010500, na základe ktorej dodával žalovanému vodu z verejného vodovodu na odbernom mieste O. XX. Na základe nameraných hodnôt boli žalovanému tieto služby fakturované faktúrou č. 8560003797 splatná dňa 04.03.2015 na sumu 115,36 eura; faktúrou č. 8660006777 splatná dňa 07.03.2016 na sumu 169,80 eura. Žalovaná zaplatila na faktúru č. 8560003797 dňa 07.04.2015 sumu 40 eur a dňa 05.05.2015 sumu 20 eur. Zostatok vo výške 55,36 eura nebol uhradený, rovnako ako ani faktúra č. 8660006777. Žalobca podľa názoru odvolacieho súdu povinnosť tvrdenia splnil, pretože podľa rozhodujúcich skutočností, ktoré v žalobe uviedol, je možné jeho nárok subsumovať pod hypotézu právnej normy § 588 OZ.

13. Z listinných dôkazov priložených k žalobe, zo zmluvy č. 2010500 vyplýva, že medzi stranami sporu bola dňa 10.02.2004 uzatvorená zmluva o dodávke vody z verejného vodovodu a odvádzaní odpadových vôd vrátane dažďových vôd verejnou kanalizáciou pre obyvateľstvo na odberné miesto O. XX. V zmluve bolo dohodnuté, že cena je maximálna cena stanovená Úradom pre reguláciu sieťových odvetví a fakturácia sa vykonáva 3 razy za rok, t.j. po uplynutí 4 mesiacov. Faktúra za vodné a stočné č. 8660006777 bola vystavená dňa 18.02.2016 na meno D. E., O. XX, O., na sumu 169,80 eura so splatnosťou 07.03.2016 za obdobie 17.02.2015 až 16.02.2016. Faktúra za vodné a stočné č. 8560003797 bola vystavená dňa 17.02.2015 na meno D. E., O. XX, O., na sumu 115,36 eura so splatnosťou 04.03.2015 za obdobie 01.08.2014 až 16.02.2015. Dňa 06.11.2015 vystavil žalobca predžalobnú výzvu č. XXXXXXXXXX, ktorou vyzýva na úhradu faktúry č. 8560003797 s dátumom vystavenia 17.02.2015 znejúcu na sumu 115,36 eura na uhradenie zostatku 55,36 eur, keď suma 60 eur bola uhradená.

14. Súd prvej inštancie žalobcu zamietol pre neunesenie bremena tvrdenia. Uvedené je však v rozpore s predchádzajúcim konaním súdu, ktorý na základe tej istej žaloby a listinných dôkazov vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým je možné rozhodnúť iba v prípade, ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov. Súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak rozhodol bez nariadenia pojednávania vo veci. Súd pri doručovaní žaloby s prílohami a poučením postupoval v zmysle § 106 ods. 3 a § 116 ods. 2 CSP a tým, že žalovaná nereagovala, nárok žalobcu nespochybnila je možné konštatovať, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Preto pokiaľ súd rozhodol bez nariadenia pojednávania, spôsob rozhodnutia s jeho následným odôvodnením je nesúladný s vyššie uvedeným § 297 CSP.

15. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatuje, že z predložených listinných dôkazov nemal preukázané, v akej výške a kedy žalovaná čiastočne plnila a nemohol ani preskúmať výšku žalovanej sumy a priznať úroky z omeškania. Tak ako je vyššie uvedené tým, že žalovaná tvrdenia uvedené v žalobe nepoprela, je možné ich považovať za nesporné. Súd považoval za preukázané, že žalovaná využila služby žalobcu, ktorý jej vystavil za dodávku vody faktúry (doložené v spise). Žalobca v žalobe uviedol, kedy a v akej výške čiastočne žalovaná plnila a z ktorej faktúry. Ak súd považoval za sporné to, v akej výške a kedy žalovaná čiastočne plnila, bremeno dôkazu nespočívalo na žalobcovi, ale na žalovanej. Na negatívnu dôkaznú teóriu poukazuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 13/2009, ktorú treba rešpektovať pri posudzovaní dôkazného bremena na strane konkrétnej strany sporu. Ide o pravidlo, že neexistencia (niečoho) sa zásadne nepreukazuje. Od nikoho nemožno spravodlivo žiadať, aby preukázal reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. Od žalobcu zásadne nemožno požadovať, aby preukazoval, že mu žalovaná za poskytované služby nezaplatila, ale je na

žalovanej, aby tvrdila a preukazoval, že za služby už plnila, resp. čiastočne plnila. Pre úplnosť je potrebné dodať, že pokiaľ súd považoval tvrdenia žalobcu v žalobe za sporné v porovnaní s pripojenými listinnými dôkazmi, súd bol povinný v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzvať žalobcu na odstránenie tohto rozporu. Ak tak neurobil a žalobu zamietol pre nezvládnutie bremena tvrdenia, nepostupoval správne.

16. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov, neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníkov konania na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania, dostatočné právne posúdenie veci a vypracovanie rozhodnutia s odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť nárok žalobcu uplatňovaný žalobou. Pokiaľ dospeje k záveru, že tvrdenia žalobcu v žalobe nie sú postačujúce, vyzve žalobcu na doplnenie podstatných skutočností, prípadne vysvetlenie relevantných informácií postupom podľa § 150 ods. 2. CSP. Ak sú pre súd prvej inštancie skutkové tvrdenia žalobcu postačujúce, je potrebné prihliadnuť aj na § 151 ods. 1 CSP (skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné). Bremeno tvrdenia a dôkazu preukázať zaplatenie fakturovanej sumy je na žalovanej. Po vykonanom dokazovaní súd vo veci opätovne rozhodne a rozhodnutie v súlade s § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodní.

18. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).